

Tea Stilton

EL FANTASMA DE CASTELL FALCÓ

AVENTURES A RATFORD

Tea
Sisters

DESTINO

ÍNDEX

JUNTES APRENEM MÉS COSES!	7
Pienie amb sorpresa inclosa!	12
EL VENT PORTA UNA NOTÍCIA	19
LA LLIÇÓ DE MISTERI!	23
L'ESCOLA D'ESCRITURA	29
EL MISSATGE INTERROMPUT	34
UNA BENVINGUDA INSÒLITA	40
UNA CLASSE MOGUDETA	48
DESAPARICIONS MISTERIOSES	55
QUÈ SE N'HA FET, DE SHEN?	60

Un misteri, molts relats	65
Castell en venda (infestat!)	69
Un fantasma! Un fantasma!	74
Una recerca nocturna!	79
Un sac ple... de pistes!	87
Fantasmes falsos, problemes reals	92
Retrat robot de dos fantasmes!	96
Un contraatac genial!	101
Una rebuda terrorífica...	106
L'antídot contra la por	113
Una dedicatòria molt especial!	116

JUNTES APRENEM MÉS COSES!

UNA SETMANA, TRES DIES, SET HORES I QUARANTA MINUTS: era el temps que faltava per a la fi del semestre! I, com que els exàmens eren imminents, tots els estudiants de Ratford estaven **IMMER-SOS** en l'estudi! Les Tea Sisters també els preparaven... a la seva manera! Les noies tenien clar que la tasca més feixuga s'alleugerix si t'hi enfrontes amb molta alegria i en bona companyia! Per això, equipades amb molts **RETOLADORS** i fulls de colors, van redactar la llista dels temes que havien d'estudiar i cadascuna va proposar una manera **DIVERTIDA** d'aprendre-se'ls!

El suggeriment els l'havia fet la petita **Ma-ria**, la germaneta de Paulina, que havia aconsellat a la seva germana que convertís l'estudi en un **JOC!**

Les Tea Sisters, molt **ENGRESCADES**, competien per empescar-se maneres **FANTASIOSES** i divertides de repassar les lliçons.

Per aprendre's de memòria un **SONET** de William Shakespeare, per exemple, l'havien convertit en la lletra d'una **CANÇÓ** que cantaven plegades al so del violí.

I per a l'examen de biologia **MARINA**, es van inventar la versió **CIENTÍFICA** del joc de l'oca, escrivint una pregunta en cada casella del tauler.

I aquella tarda, quan Colette va **TREURE EL NAS** per la porta de l'habitació de Nicky amb una gran cistella de vímet sota el braç, les amigues van comprendre que les esperava una altra estona d'estudi **DIVERTIDA** i original...

HOLA!

¡En Cocos!

—Noies, deixeu els llibres i poseu-vos les vambes, que ens en anem a la **MUNTANYA DELS ESPADATS!** —va exclamar Colette.

—A la Muntanya dels Espadats? —va preguntar Nicky, que es va aixecar d'un salt tota **ENTUSIASMADA**—. A què fer-hi? Colette va fer un somriure:

—No em feu cap pregunta, us vull donar una **SORPRESA!**

No va afegir res més i se'n va anar passadís enllà, deixant enrere una oloreta deliciosa que provenia de la misteriosa **CISTELLA...**

Picnic amb SORPRESA INCLOSA!

Durant la llarga caminada Colette no va donar cap pista sobre la sorpresa que **RESER-
VAVA** a les seves amigues.

—Escolta, que hem d'estudiar un munt de temes! **UF**... —va dir Pam, panteixant—.

Vols dir que és un bon moment per fer una excursió, Cocó?

—No és una simple excursió! —va replicar Colette amb un aire ple de misteri—. Aviat **VEUREU** què us he preparat...

—Un pícnic! —va exclamar Violet quan Colette es va aturar i va estendre damunt d'un prat unes **TOVALLES** de quadres.

—Més que això! —la va corregir la seva amiga—. És un pícnic amb... **CONCURS!**

Mentre berenem repassarem el programa d'*història*, tot responent a algunes preguntes!

Mentre Colette treia de la cistella tot el que calia per al berenar, Nicky, Pam, Paulina i Violet es van fixar que en tots els plats, gots i tovallons hi havia escrita una **PREGUNTA** d'història!

—Per mil bieles desbielades! Quina idea més fantàstica! —va dir Pam, admirant tots aquells requisits.

—La història no m'havia semblat mai tan **APETITOSA** —va comentar Nicky.

I d'aquesta manera, entre suc de poma i entrepans, les noies van repassar tot el programa del **CURS D'HISTÒRIA** del professor Espurna!

—Ha estat un dia **INOBLIDABLE!** —va exclamar Paulina.

—Sí —va dir Violet, **ESTIRANT-SE** damunt de l'herba fresca—. Hi haurem de venir més sovint a la Muntanya dels Espadats, és un lloc tan **TRANQUIL...**

Però, de sobte, un soroll que semblava de **GOPS** de martell va desmentir l'afirmació de Violet.

—Ve de Castell Falcó! —va exclamar Nicky, tombant-se per mirar l'antic edifici que sobresortia d'un turó no gaire distant.

—Que **ESTRANY!** —va comentar Pamela—. Fa molts anys que no hi viu ningú!

Que potser ja no estava deshabitat, Castell Falcó? Les noies, mortes de curiositat, hi van anar a donar un cop d'ull.

—Aquest edifici fa venir **ESGARRIFANCES**... —va murmurar Colette, mentre s'acostava a la reixa del castell.

—Hi ha una furgoneta aparcada, però no veig **NINGÚ**... —va dir Violet, mirant entre els barrots de la reixa.

—EI, NOIES! QUÈ VOLEU?!

—va cridar de sobte una veu **ANTIPÀTICA**.

Per darrere de la furgoneta van aparèixer dos rosegadors vestits amb granotes.

—Bon dia! —va fer Violet—. És que hem sentit **SOROLLS** i hem vingut a donar una ullada.

Ei!

BON DIA!

—Que sou els nous inquilins del castell? —va preguntar Nicky.

Després d'intercanviar-se una mirada **SINIS-TRA**, un d'ells va respondre:

—No, ens ha enviat el nou propietari perquè hi fem unes **REPARACTIUNS** abans que vingui.

—I ara que ja heu tafanejat prou —va afegir el seu company—, toqueu el dos.

—Que mal educats! —va exclamar Colette, mentre se n'allunyava amb les seves amigues.

—Ja ho pots ben dir! —se'n va fer ressò Paulina—, tant de bo que el nou propietari sigui més **SIMPÀTIC!**